

РЕШЕНИЕ

№ 2178

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11867** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. В. С. – прокурор в РП С., против Заповед № РД-04-02-4854 от 29.11.2023 г. на административния ръководител на Софийска районна прокуратура, с която е разпоредено на Д. С. - прокурор при СРП, да не бъде изплатена сума за допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи, поради наличието на висящо дисциплинарно производство - до приключване на същото /дисциплинарно дело №9/2023 г. по описа на В., заведено под административен №3055/2023 г. по описа на СРП/.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и неправилност на обжалвания акт като издаден при неправилно приложение на материалния закон и при несъобразяване с целта на закона. Жалбоподателят твърди, че допълнителните трудови възнаграждения, които са утвърдени за изплащане са за 2023 г., а евентуалното нарушение допуснато от негова страна е в предходни години. Сочи се, че дисциплинарното производство не се знае кога ще приключи и по този начин С. може да бъде лишена от ДТВ за две поредни години за едно и също извършено нарушение. На следващо място се релевират доводи, че заповедта е издадена на основание чл.5, ал.2, т.7 от ПОИСДТВ, който акт противоречи на нормативните актове и на основни правни принципи, заложили в Конституцията на РБ, ЗСВ, КТ, както и на презумцията за невиновност въздигната в наказателния процес. Моли да се

отмени заповедта.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - административният ръководител на Софийска районна прокуратура, редовно призован, не се явява. Представя писмен отговор, с който оспорва жалбата, поддържа законосъобразност на оспорената заповед като мотивирана и издадена при наличие на фактически и правни основания за издаването ѝ, вкл. и издадена от компетентен орган. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

В съдебното производство са приети като доказателства представените с административната преписка, както и представените от ответника с писмения отговор, Предложение от адм. ръководител на СОП, писмо и Извлечение от протокол №28 от 26.07.2023 г. на В. за образуване на дисциплинарно производство срещу Д. В. С. в качеството и на административен ръководител – районен прокурор на РП К..

Административен съд София- град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С Предложение от Н. Н. – административен ръководител – окръжен прокурор на Софийска окръжна прокуратура, отправено до И.Ф. Главен прокурор на РБългария и Прокурорска колегия на В. е направено искане за образуване на дисциплинарно производство и налагане на дисциплинарно наказание на административен ръководител Д. В. С. – районен прокурор на РП К. по реда на чл.312 от ЗСВ. Предложението е направено след извършени проверки в РП К., който административен ръководител е била С.. Проверката обхваща „досъдебни производства“ с продължителност над една година към 14.11.2022 г. и неприключили към момента на проверката.

С Решение на Прокурорската колегия на В. по Протокол №29 от 26.07.2023 г., на осн. чл.316, ал.1 от ЗСВ е образувано дисциплинарно производство №9/2023 г. по описа на В. срещу Д. В. С. по преписка адм. №3055/2023 г. по описа на СРП.

С решение на Пленума на В. по т.52 от протокол № 34 от 23.11.2023 г., е дадено съгласие административните ръководители на органите на съдебната власт да упражнят правомощията си на основание чл.7 във вр. с чл.9 от Правилата на В. за определяне и изплащане на допълнителни трудови възнаграждения (Правилата), като размера на средствата за допълнителни трудови възнаграждения (ДТВ) е в рамките на утвърдените бюджети по параграф 01-00"Заплати и възнаграждения на персонала нает по трудови правоотношение" на ЕБК за 2023 г.

С решение по Протокол № 42/23.11.2023 г. Комисия "Бюджет и финанси", е указала

на административните ръководители на органите на съдебната власт, че размера на сумите на платежните нареждания, във връзка с решение по т.52 от протокол 34/23.11.2023 г. на Пленума на В., следва да е в рамките на до 1,6 от основна заплата /с включено възнаграждение за ранг/.

С писмо с изх.№121/2013 г. от 24.11.2023 г. на Главен прокурор на Република България административните ръководители на прокуратурите са уведомени относно упражняване на правомощията си, на основание чл.7 във връзка с чл.9 от Правилата на В. за определяне и изплащане на средства да допълнителни трудови възнаграждения, като размера на средствата за допълнителни трудови възнаграждения е определен с решение по протокол № 42/23.11.2023 г., т.2 на Комисията „Бюджет и финанси“ на В.. Посочено е също, че размера на допълнителното трудово възнаграждение на магистрат или съдебен служител се определя от съответния административен ръководител и че следва административните ръководители да упражнят правомощията си по Правилата, съобразно решение на Пленума от 23.11.2023 г.

Съобразно чл.5, ал.2, т.7 от Правилата, не се изплаща ДТВ на магистрат или съдебен служител при висящо дисциплинарно производство – до приключване на производството.

Съгласно чл.2, ал.3 от Правилата, в случаите по ал.2 т.7, след приключване на дисциплинарното производство с влязъл в сила акт, с който не е наложено дисциплинарно наказание, на лицата по ал.2 се изплаща ДТВ за периода от образуване до приключване на производството. Изр.2 на същата алинея определя как се начисляват и изплащат средствата за ДТВ в рамките на бюджета на органа на съдебната власт в този случай.

С Заповед № РД-04-02-4854/29.11.2023 г. на административен ръководител- районен прокурор на СРП е разпоредено на Д. В. С. - прокурор в СРП да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи, определено от Пленума на В. с протокол № 34 от 23.11.2023 г., съгласно чл.5, ал.2, т.7 от Правилата на В. за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, поради висящо дисциплинарно производство - до приключване на дисциплинарно дело № 9/23 по описа на В., заведено под адм.№3055/2023 г. на СРП. Заповедта е връчена на магистрата на 30.11.2023 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Подадената от прокурор С. жалба е срещу акт, който може да бъде съдебно оспорен и от лице, легитимирано да го направи, в качеството на неблагоприятно засегнат от него адресат. Предмет на спора е законсъобразността на изричен отказ за изплащане на допълнително трудово възнаграждение, който произтича от овластяването на административния ръководител на СРП да упражни правомощието си на основание чл. 7, във връзка с чл. 9 от Правилата за определяне и изплащане на средствата за допълнителни трудови възнаграждения, поради което с отказа се засягат правата и

законните интереси на жалбоподателя, прокурор в СРП. При тази юридическа характеристика, отказът съответства на легалната дефиниция за административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Съгласно чл. 120, ал. 2 от Конституцията, гражданите и юридическите лица могат да обжалват пред съдилищата всички административни актове, включително вътрешнослужебните, щом тези актове нарушават или застрашават техни права или законни интереси и не са изключени изрично със закон от съдебно обжалване. В конкретния случай, въз основа на оспорената заповед на жалбоподателя не е изплатено допълнително трудово възнаграждение, ето защо актът пряко засяга имуществените права на адресата.

Съдът приема за спазен и преклузивният срок за подаването на жалбата по чл.149 от АПК.

Заповедта е издадена от компетентен орган-административният ръководител на СРП. Според чл.140, ал.1,т.1 от ЗСВ административният ръководител организира и ръководи дейността на съответната прокуратура и като такъв е компетентен да упражнява правомощията си съгласно Правилата за определяне и изплащане на допълнителни трудови възнаграждения.

Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК.

Съдът намира на първо място, че оспорваната заповед е издадена при липса на мотиви. Посочването на чл.5, ал.2, т.7 от Правилата на В. за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения с възпроизвеждане на текста на тази разпоредба и на висящото дисциплинарно дело № 9/2023 г. всъщност възпроизвеждат само правното основание за неизплащане на ДТВ, поради което не изпълняват в пълнота изискването на закона за мотивиране на административния акт в конкретния случай. Смисъла на излагането на мотиви във всеки административен акт е да може неговият адресат да разбере съображенията, които са станали основание за взетото от органа решение, и да организира своевременно и адекватно защитата си, чрез представяне на допустими и относими доказателства, с оглед оборване на тезата на органа, респективно доказване на твърдените от самия адресат факти. В случая, разпореждането в заповедта е „да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи, определено с Решение на Пленума на В. по Протокол № 34/23.11.2023 г.“, без да е посочено дали нарушението, за което е образувано дисциплинарно дело № 9/2023 г. има отношение към изпълнението на тези конкретни задачи, както и за кой период не следва да се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение, респ. съвпада ли времево. Доколкото дисциплинарното производство е под № 9/2023 г., вкл. и административната преписка на СРП е №3055/2023 г., може да се предположи, че същото е образувано за дисциплинарно нарушение, извършено през 2022 г. или преди 2022 г. При това съдържание на оспорената заповед същата се явява лишена от мотиви, при което от съда не може да се осъществи контрол за материалната ѝ законосъобразност, което е основание за отмяната ѝ.

Съгласно решение на Пленума на В. от 23.11.2023 г. и указания на Комисията по „Бюджет и финанси“ от 23.11.2023 г., както и с оглед разпоредбите на чл. 7 във вр. с чл. 9 от ПОИСДТВ, въз основа на които е издадена оспорената заповед, следва да се приеме, че ДТВ, което е отказано да се изплати се отнася за постигнати резултати по конкретни задачи за 2023 г. Съгласно чл. 5, ал. 4 от ПОИСДТВ, след заличаване на дисциплинарното наказание на магистрат или съдебен служител в рамките на календарната година, на същия може да бъде определено допълнително възнаграждение, в съответствие с настоящите правила, по преценка на административния ръководител и след отчитане на индивидуалния му принос към дейността на съответния съдебен орган. След като ДТВ, чиято дължимост е за постигнати резултати по конкретни задачи за 2023 г., то следва да бъдат изложени под формата на мотиви релевантните факти и обстоятелства за преценката дали прокурора има право на такова възнаграждение, като същевременно те следва да са осъществени или възникнали през същия период - в т.см. Решение №131 от 07.01.2019 г. по адм.д. №8782/18 г. на ВАС. Предвид посоченото, самият факт на наличие на образувано и неприключило дисциплинарно производство срещу прокурор С. не съставлява фактическо основание за издаване на заповедта, тъй като не е отчетено по отношение на него за който няма спор, че е привлечен към дисциплинарна отговорност, дали предмет на висящото производство са нарушения, извършени през 2023 г., за която се изплащат ДТВ, или такива, извършени в минал период, който е извън преценката на административния орган. Аргумент в тази посока се следва и от обстоятелството, че образуваното дисциплинарно производство под №9/2023 г. по описа за 2023 г. на В., пр.пр. № 3055/2023 г. по описа на СРП, видно от годината на образуване, са за действия или бездействия извършени през предходни години т.е. преди 2023 г., а същият е лишен от ДТВ за постигнати резултати по конкретни задачи, което следва да се отчете за 2023 г. Посоченото положение не може да се определи като резултат от наложено дисциплинарно наказание, т.е. като елемент от санкция, тъй като дисциплинарното производство срещу С. не е приключило и не е наложено наказание.. Поради това и съобразно чл.5, ал.2, т.7 от ПОИСДТВ, жалбоподателя е лишен от допълнителното трудовото възнаграждение по причини, които нямат общо с основанията, на които това възнаграждение се дължи-за положен труд през текущата година. Това се установява и от направеното Предложение от административен ръководител на СОП, а именно, че проверката обхваща Районна прокуратура К. и е към 24.11.2022 г., т.е. обхваща период когато С. е била районен прокурор на РП К. до 24.11.2022 г. Същата обаче е лишена от ДТВ за постигнати резултати по конкретни задачи със заповед от 2023 г. Като процесното ДТВ се изплаща за 2023 г., а не за 2022 г.

Изложените съображения по-горе, водят до извода, че атакуваната в това производство Заповед № РД-04-02-4854 от 29.11.2023 г. на административния ръководител на Софийска районна прокуратура като процесуално и материално незаконосъобразна следва да се отмени.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК Административен съд София- град, Трето отделение, 3 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. В. С. от [населено място], Заповед № РД-04-02-4854 от

29.11.2023 г. на административния ръководител на Софийска районна прокуратура.

Решението може да се оспори пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: